

Jeg hører også tilslutning til nogle af de andre ting i forslaget, den kortere sagsbehandlingstid, selvfølgelig med den fodnote, at det ikke skal være, fordi sagsbehandlingen bliver dårligere, det skal være, fordi systemet bliver lettere. Jeg hører også, i en eller anden form i hvert fald, tilslutning til udvidelse af den personkreds, der skal være omfattet af arbejdsskadeforsikring.

Så bliver jeg nødt til at sige, at der står to områder tilbage, som det vil føre for vidt at gå i detaljer med i denne forhandling i Folketingssalen. Det ene er: Hvad er det så helt præcist, det nye arbejdsskadebegreb skal indeholde? Hvordan kan det skrues sammen, sådan at man kommer ud over de ting, vi har talt om?

Det andet er: Hvordan kan man få gjort noget ved alle arbejdsskader, uanset om det er nogle, man relativt pludseligt kommer ud for, eller det er nogle, man optjener – i citationstegn – over en længere periode. Det fælles er, at hvis det er en skade, der opstår på arbejdet, så er det væsentlige for, at det er en arbejdsskade, sammenhængen mellem diagnosen og den måde, arbejdet er foregået på.

Kl. 15.25

Jeg vil godt sige, at for Socialdemokratiet er det ikke afgørende, hvilken form det her får. Jeg tror, at det var den radikale ordfører, der brugte ordvalget, at det ikke er et spørgsmål om, hvem der fører pennen, og det er det heller ikke. Det her er altså ikke et område, som bør udsættes for polemik. Men det er til gengæld afgørende, at disse problemer løses, og det gælder specielt i de sektorer på sygdomsområdet, hvor vi ser den store belastning; det er rengøring, og det er pleje, og det er også nogle andre områder, som er de store leverandører af nedslidte mennesker.

Det er også rigtigt, som jeg tror det var Enhedslistens ordfører, der påpegede, at et meget stort flertal af dem er kvinder – med den søde lille pointe, at vi jo godt ved, at kvinder bliver nedslidt, mænd bliver slidt op, men sådan er der jo så meget, når man kigger på sproget.

Jeg er sådan set fortrøstningsfuld over, at vi er enige i analysen og i et eller andet omfang også i ambitionen, så derfor ser vi også for Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres vedkommende frem til den videre proces.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om dagpenge-modtageres og kontanthjælpsmodtageres ret til overenskomstmæssig løn under aktivering. Af Søren Søndergaard (EL) og Line Barfod (EL). (Fremsat 19/11 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med beslutningsforslaget pålægges regeringen at fremsætte lovforslag, som sikrer, at dagpenge-modtagere og kontanthjælpsmodtagere i aktivering i private eller offentlige virksomheder aflønnes overenskomstmæssigt. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at formålet er at forenkle reglerne for aktivering af ledige dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere og samtidig sikre personer i aktivering retten til overenskomstmæssig løn.

Samtidig henvises der til Arbejdsrettens dom fra juni 2002. I den konkrete sag fandt Arbejdsretten, at en gruppe kontanthjælpsmodtagere i individuel jobtræning på en privat virksomhed udførte arbejde, som også ellers ville blive udført som almindeligt lønnet arbejde, hvorfor de havde krav på overenskomstmæssig løn.

Forslagsstillerne konkluderer, at ingen kommuner i dag formentlig respekterer kravet om, at der i individuel jobtræning ikke må udføres arbejde, der ellers ville blive udført. Med efterårets forligsaftaler om en reform af den aktive beskæftigelsespolitik er der bl.a. lagt op til betydelige forenklinger af de nugældende regler for aktiveringsforløb i private og offentlige virksomheder.